

Elke gek...

‘Wat heeft ie?’, vraagt het hardlooptmaatje van de echtgenoot terwijl hij naar Roemer kijkt. De echtgenoot en zijn vriend zijn net binnen komen lopen na een aantal uren weggeweest te zijn. Bijna elke zondag lopen ze samen een halve marathon. Toen ze binnen kwamen, waren ze in gesprek verwickeld en daarom heeft Roemer nog steeds geen aai gekregen. Hij lost dit creatief op door op zijn kont te gaan zitten en in die houding over de vloer te schuiven. Het ziet er behoorlijk ridicuul uit en heeft het gewenste effect.

Het antwoord op ‘wat heeft ie?’ luidde dan ook ‘aandacht nu, van jou’. Het is een strategie die hij vaker toepast. Toen we een keer ‘snel, snel’ bij een vriendin in de auto moesten stappen en ze geen tijd had om hem eerst te aaien, wikkeldde hij het lange snoer van haar tomtom drie keer om zijn snuit en keek haar met grote bruine puppyogen zo triomfantelijk aan dat

ze in de lach schoot. En die keer dat er een vriendin kwam eten die niet zo’n fan is van huisdieren, duwde hij als een volleerd

treibballer een fitnessbal door de kamer...

Is dat normaal gedrag voor een hond of hebben wij weer een apart exemplaar in huis? Ons konijn Pippa sprong, toen ze klein was, regelmatig op de salontafel om de gebruikte theezakjes die daar in een schaalte lagen open te knagen en de inhoud op te eten.

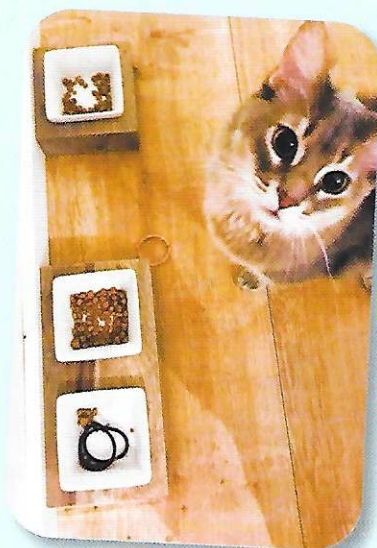
Ligt dat aan mij? Puck, het konijn dat ik lang geleden had, sprong in de wasmand, wentelde zich, als hij de kans kreeg in de kruidentuin en stak zijn kop graag in glazen Spa rood.... Het zou ook best aan de echtgenoot kunnen liggen: met zijn vorige vriendin had hij fretten die sjekkie pikten en portemonnees onder de bank verstopten. En een parkiet die niesbuien nadeed en zich daarna kapotlachte.

Zou het dan aan ons samen liggen, dat we van die gekke huis-

‘Ons konijn Pippa sprong regelmatig op de salontafel om de gebruikte theezakjes die daar in een schaalte lagen open te knagen’

Column

Tekst: Kim Bergshoeff

dieren hebben? Nou, nee hoor, zo blijkt als ik de vraag stel op Facebook. Een collega van de echtgenoot heeft een kat, Moos, en die slaat de kamerplant en verzamelt elke nacht haar haarelastiekjes en legt die in zijn etens- en drinkbakjes. Een

jeugdviendin van mij haalt herinneringen op aan haar eerste hondje, Jari, dat in elke plas ging liggen die hij tegenkwam en een konijn dat echt elke boterham hagelslag te pakken wist te krijgen, waar je ‘m ook verstopte. Ik herinner me ineens dat Pippa een speculaasjes-obsessie had. Het huidige konijn, Mabel, valt in slaap als je haar op haar rug legt. Dat vind ik wel héél bijzonder, een konijn dat kan ontspannen in haar meest kwetsbare houding.

Een Facebookvriendin heeft een papegaai die houdt van routine. Of beter gezegd, Pretzel staat op het naleven van een strikt protocol. Het is van het grootste belang dat het baasje zich in de ochtend houdt aan de juiste volgorde van handelingen, te weten: goedemorgen wensen, kroelen in de kooi, doek van de kooi afhalen, papegaai in vensterbank op potje zetten voor de ochtendpoep, eten en water verschonen, papegaai op de kooi zetten en dan zelf gaan eten. Wordt hier vanaf geweken dan kan het baasje een knauw krijgen. Goedemorgen...

Zo zie je maar, ook in de dierenwereld heeft elke gek zijn gebrek.

Kim Bergshoeff woont met echtgenoot Arjo en kooikerhondje Roemer (6) in Haarlem. Kim heeft haar eigen tekst- en vertaalbureau, Kim in de pen, en is enthousiast blogger. Ze is auteur van diverse boeken waaronder ‘Onbepikt mindful’ (2012), ‘De canon van Haarlem’ (2013) en ‘Nederlandse literatuur voor in bed, op het toilet of in bad’ (2014). Haar meest recente ‘De KUNSTcanon van Haarlem’ kwam in januari 2016 uit. www.kimindepen.nl

